

ילדה קטנה מתפללת: "רבונו של עולם, שמור על אבא, ושמור על אמא, ושמור על סבא וסבתא, ובעקר שמור על עצמך, כיון שבלעדיך כולנו אבוי דיס".

שושנה קורציק, תל אביב.

יוסי אוסף בולים. מבולי העופות החדשים הוביק באלבום זוגות זוגות. שאלוהו מדוע, ואמר: אני רוצה שיהיו לי גם זכרים וגם נקבות.

שלמה גיפשמין, ראשון לציון.

משלחת של תרנגולות ביקרה בימים אלה בקריה וביקשה התרי יציאה ל תרנגולות הרוצות לבקר אצל קרוביהן שבשווייץ.

שרה פריד, תל אביב.

איש אחד שישב בבית קפה קם ממקומו והלך לכמה דקות. כשחזר מצא איש אחר יושב במקומו. "סלח לי", אמר החוזר, "זה מקימי". "מקימך, מה?" אמר היושב. "הוכחות יש לך?" "כן", השיב החוזר, "בלכתי הנחתי במקומי את עוגת הקרם שלי".

יעקב חיימוביץ, ת"א

נערה א: "את יודעת, הייתי יכולה לקבל את הפרס בתחרות היופי".
נערה ב: באמת? ובכן מדוע לא קיבלת?"

נערה א: "כי היו שם יפות ממני".
שרה שטינמן, חיפה.

אמא: "שוב פצע בראשך אלי?"
אלי: "לא כלום, אמא. רק חוסר זכרון".

אמא: "ומה שכחת הפעם?"
אלי: "כשישבת על בטנו של דני, שכחתי להחזיק ברגליו".

יצחק בכרך, בני ברק.

המורה צוה על התלמידים לכתוב סדרה של חיבורים על הנושאים דת, אצילות, אהבה ומסתורין. כל התלמידים הביאו עמודים רבים. רק מוטקה הביא גליון אחד, ועליו המלים: "אלוהים, (דת) אמרה הרוזנת (אצילות), "שוב אני הרה (אהבה), ואניני יודעת למי". (מסתורין).

אליהו שמיר, תל אביב.

והרי בדיחותיו של העורך:
את הבדיחה בדבר הזבוב הצנוע, האוכל פסולת ומטיל נקודות, שלחו רק שבעה, אבל אנחנו מסתפקים בזה. לעומת זאת את הבדיחה על עזרת ישראל לקוריא, שתהיה תקליטי הזמר "הי, דרומה", שלחו אחד עשר. יש לנו הרושם כי גם זה מספיק. לשיא הגיעה בדיחה בדבר אשה הטופחת על שכמו של נהג האוטובוס ושואלת אם זה רחוב הרצל, והוא עונה "לא. זאת כת" פ"י. עד עתה 23.

חלבן א: "שמעת? 60% מ" החלב נגוע בחיידקי שחפת".

חלבן ב: "ואיזה אידיוט נותן 60% חלב?"

משה קליין, נתניה

"מדוע זה כה רבות החתונות בזמן האחרון?"

"ברור. הבנות רוצות להפטר מגיס".

"טוב. זה פתרון לבנות. אבל מה ביחס לבנים?"

י. ברכה

פרט של לירה אחת זוכה בעל הב' דיחה הנדפסת ראשונה במדור. בדיחות יש לשלוח לת. ד. 136, ת"א.

אווה גארדנר וגריגורי פק
הנשיקה אינה חלק מן המשחק?

דלמר דייבס) והתסריט (מאת הארי קורניל) למטה מבינונים.

"מכתב מיריד אלמוני"
ה"ב) מהדורה חדשה (בלוית מוסיקה) של סרטו הנודע של ארנסט לוביץ': "החנות מעבר לפינה": עובדת בחנות מוסיקאלית בשיקאגו של שנת 1906 (ג'ידי גאלאנד) מתכתבת בעילום שם עם מנהל החנות — מבלי שאיש מהם ידע את זהות הכותב. סרט מוסיקלי קאלי בינוני, עלילה דלילה ומנגינות עתיקות. באסטר קיטון הנודע חוזר אל הבד, אולם הוא עובד מאד בגלל החומר הנרוע הניתן לו בסרט.

"והאזשר היה כה קרוב"
(אה"ב) סרט רווי סנטימנטליות על גנרל אנגלי זקן, טייס צעיר פצוע ונהגת אמר בולנס, על עברם ועתידם.

"הגלי המסוכן" (בריטניה) קיר מדיה קלילה ומשעשעת למדי, על עורך דין אנגלי מפורסם (רוג'ר "קולונל בלימפ" ליבס) ומשפחתו, הכוללת את אשתו השניה (מירנה לוי), בתו (פגי קאמינס) וארושה של האחרונה (ריצ'ארד גרין).

"קארנגי הזר" (אה"ב) עשרות מוסיקאים מופיעים, מנגנים ומסתלקים בסרט שערכו הקולנועי: אפס.

"הקוביוסטים" (אה"ב) סרטו ה- אחרון של רוברט סיודמאק אינו מן המוצלחים ביותר: הוא אינו משכנע, למרות התפאורות והתלבושות, כמו הספור שעליו הוא מבוסס (מאת דוס' טויבסקי). פדיה, סופר, מתאהב בפאר לינה אוסטרובסקי, שאביה עומד למכור אותה כדי לשלם את הפסדיו במשחק. פדיה מנכה את מזלו שלו כדי לזכות בכסף ולפדות אותה. כיון שהתחיל, שוב קשה לו להגמל מן המשחק. הסוף הוא טוב, כמוכר... משחקים: אוה גארדנר וגריגורי פק. משחקו של האת' רון, כפדיה, חזק ביותר.

"שלטון הדמים" (אה"ב) אורסון וולס הוא ציזארה בורגיה, העריץ ה- איטלקי מימי הרנינסס: בסרטי-הרפת קאות טפשי מהול אידיאולוגיה טפ- שית שבועיים. אחרים בטרסאגיקומדיה זאת הם טירון פואר, וואנדה הנדריקס ופליקס ("פולוניוס") איילמר.

"מכתב לשלוש נשים"
הוליווד הצטיינה מאז ומעולם ב- קומדיה. לה אנו חייבים את הקומדיה האקרוסטית של צ'פלין, הארולד לוי, באסטר קיטון, לורל והארדי ועוד רבים רבים אחרים. לה עלינו להודות על הסאטירה הנוקבת אך טובה הלב של ליוביץ, על הסאטירות המצוינות על הכפר האמריקאי ("רשימותיה של אור' מנת").

החיים האמריקאים שמשו מאז ו- מתמיד נושא לסאטירות מצוינות. המ- סורת של "באביט" מצאה את המשכה בהוליווד.

מכתב לשלוש נשים הוא סא- טירה רצינית על חיי הנשואין באמריקה. שלוש נשים נשואות ומאשרות כביכול מקבלות מכתב אחד, מאשה רביעית, הפתיינית הגדולה של העיר, ובו מור- דיעה היא להן כי אחד משלושת ה- בעלים עובד את אשתו ובורח אתה. אולם מי מן השלושה? זאת לא מצוין במכתב.

וכל אחת משלושת הנשים שואלת את עצמה אם לא עשתה משהו שהיה עלול להרחיק ממנה את בעלה. הסרט הוא, איפוא, סדרה של שלוש חזרות העבר, שלוש אפיוזות. ג'ין קריין טובה כשהיילדה טפשונית, אן סותרן היא אשה עובדת אמריקאית טיפוסית, כתבנית של תסכיתי רדיו ולינדה דארנל

ג'ין קרי ופראנק פינאטרה
פראנקי מיעט לשיר

היא גפלאה כזבנית עניה המחליטה ל- הנשא למנהלה ויהי מה.

אולם התגלית הגדולה של זוסרט הוא פול דוגלאס, כמנהל החנות ("העיר" לם הזה" 622). לשמוע אותו אומר, לאחר שלינדה דארנל סרבה להניח לו לגעת בה אלא אם יבטיח לה לשאת אותה לאשה: "נו טוב, אני אתחנן אתך" זוהי חוויה נדירה. לפנינו שחקן מצוין.

את הסרט חיבר וביים יוסף מנ- קייביץ ("בית הזרים") והוא קיבל עבור עבודתו את פרס האוסקר. הפרס ניתן, לדעתנו, שלא בצדק, אולם אין זאת אומרת שאין בימיו נקי, ובמקומות אחרים אף ממריק.

"בחבלי האהבה"

הוליווד יודעת להתבדח על חשבון עצמה: לעתים גורמת מעלה זו ש- נסלח לה על הובל בו היא מלעיטה אותנו כל ימות השנה.

האם אין "בחבלי האהבה" ס-

"סרטי השבוע"

נשיקה בין ערביים (אה"ב) — קומדיה המצטיינת בספשוות. פנ- תרן בעלישם עולמי (דויד גייבן בתפ- קיד שאינו הולם אותו) מתאהב במודל של צלם (ג'יין ווימאן); הבימוי (של